Câteva învățături despre pictură

On Decembrie 25, 2012

Viziunea care te scoate din tipare este creația care se transformă de la simțire la reprezentare.

Pictorul care vrea să se bucure de cinstire, trebuie într-adevăr să studieze graba și gesturile firești făcute de oameni pe negândite și izvorâte din adâncul simțirii lor - să le însemne pe caietul lor de schițe, și apoi, la timpul lor, să le folosească, așezând un om într-un același fel, ca să vadă cum îi arată mădularele într-o asemenea atitudine. Acel lucru sau acel chip va avea trăsăturile cele mai distincte și mai precise, care va fi cel mai apropiat de ochi.

Pentru aceasta pictore, punând mâna după ucenic, să concepi un cap văzut de aproape cu pensulări conturate, obținând și trăsături aspre și crude. Dar nu uita că la orice îndepărtare vei concepe acest chip, oriunde s-ar găsi, el va trebui să fie bine finisat, cu toate că prin îndepărtare, contururile lor se pierd. Caută deci să pictezi astfel încât să apară, un contur fumuriu, mai degrabă decât contururi și profiluri aspre și contrastante.

Se poate zice deci: pentru acea operă de care ochiul se poate apropia, toate părțile din pictură sunt încheiate în amănuntele lor cu cea mai mare sârguință. În afară de aceasta, cele dintâi sunt terminate prin contururi apăsate și netede, iar cele mai îndepărtate sunt și ele isprăvite. dar prin contururi mai întunecate - adică mai nedeslușite sau, mai puțin apăsate. În ceea ce privește cele mai îndepărtate părți, să se observe rând pe rând ceea ce s-a spus mai sus, adică: contururile mai puțin vădite, apoi mădularele și în sfârșit tot ce e mai puțin deslușit în chip și culoare.

Vreți să știți cum a fost cea dintâi pictură? Ei bine, cea dintâi pictură a ieșit dintr-o trăsătură care înconjura umbra omului iscată de soare pe ziduri.

Leadership: Sentimentul care îți însuflețește viziunea poate să se materializeze într-o artă total diferită de imaginea inițială unde domină arta abstracției?

Leonardo Da Vinci avea dreptate când a scris rândurile de mai sus, cu precizarea ca ceea ce prinde contur într-o pictură nu trebuie să se distingă ca un protest împotriva "depărtării", și nu trebuie să micșoreze reciprocitatea sentimentelor dintre artist și privitorul tabloului. Deci, viziunea pe care o transmite tabloul trebuie să dovedească o anumită detașare față de alte interpretări, o anumită continuitate față de momentul anterior surprins în imagine, deci tabloul trebuie să redea acea profunzime a depărtării caracteristică pentru un peisaj sau un portret ieșit din comun, ceva abstract în culori mai îndrăznețe.

Pe această cale mai trebuie să menționez ceva. Echilibrul dintre artă și pictură, mai ales între pensulare și impregnare, este important dacă vrem să înțelegem viziunea pictorilor din perspectiva acelor ochi care nu dorm niciodată, fiindcă tot timpul visează o altă realitate. Să presupunem acum că arta picturală, privită ca o activitate a ochilor de a sesiza contururi, imagini, forme, particularități ale corpului, se constituie ca un fel de transformare a unei figuri în altă figura, pornind de la simțire la reprezentare.

În acest caz trebuie să luăm ca punct de plecare atitudinea omului, în special chipul sau corpul său, fiindcă ochii trădează emoțiile omului, în timp ce corpul trădează gândurile, esența dorințelor proprietarului său. Într-un număr mare în același tablou, culorile deschise fac ca expresia chipului (prin mimică și prin forma trăsăturilor faciale) să transmită stări

pozitive, în timp ce culorile închise transmit autoritate, așa cum roșul închis te face să pari insistent sau violent. Pe de altă parte, în pictură, corpul omenesc prezintă particularitatea de a abandona referirea imediată la om, care este evidențiată în cea de „creație a omului".

Arta abstracției, care însoțește leadershipul pe tot parcursul dezvoltării viziunii, presupune prelucrarea concretului și transformarea lui într-un produs nou care reflectă trei proprietăți ale unei senzații cromatice: tonul cromatic, saturația și luminozitatea.

Spun asta fiindcă, la fel ca și în artă, leadershipul trebuie să unească trei elemente principale: capacitatea de a deduce un sens general din câteva înșiruiri particulare, capacitatea de a reduce un obiect sau altul la câteva trăsături esențiale ale lui sau ale grupului din care face parte, și încercarea de a-ți muta privirea de la realitatea exterioară la o așa-zisă realitate interioară care nu a fost niciodată conturată.

Câteva învățături despre pictură vreau să rețineți. Mai întâi de toate, așa cum spunea Edgar Degas, în pictură trebuie să dai impresia de adevăr prin intermediul mijloacelor false.

Apoi, pictura trebuie să conțină și să transmită gingășia și emoția unor sentimente pozitive și trebuie să fie "citită" de la stânga la dreapta, nu doar de la dreapta la stânga, ca un fel de jurnal, un fel de invitație perpetuă la rememorare, ca un fel de experiment, un exercițiu de gândire, un stimul și o încercare de a transforma gândirea într-un eveniment, o forță cu potențial de transformare și schimbare.

Nu uita o lecție de leadership valabilă în domeniul artei: prin îndepărtare, "contururile" lor se pierd.

* Notă: Leonardo Da Vinci - *Tratat despre pictură*, Editura Meridiane, 1971.

Source: https://neculaifantanaru.com/cateva-invatature-despre-pictura.html